

РЕШЕНИЕ

№ 17991

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Б.В.

при участието на секретаря Ц.Б.Т.
като разгледа докладваното от В.Б.В. Гражданско дело № 20221110115723 по описа за 2022 година

Предмет на делото е иск по 327, ал. 1 от ТЗ вр. с чл. 79 ЗЗД, предявен от „Л. Е.“ ООД с ЕИК *****, срещу „Д.И.“ ЕООД с ЕИК *****, за сумата 16 999,98 лева, дължими като остатък от дължимо по Договор за доставка на метални профили от 14.06.2021г. Иска присъждането на законна лихва от предявяването на иска, претендира разноски.

Ответното дружество в законния срок представя отговор и взема становище за неоснователност на иска. Моли исковите да бъдат отхвърлени, като излага подробни аргументи за неточно изпълнение на договора от страна на ищеца. Претендира разноски.

Съдът, като разгледа и обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено **от фактическа страна** следното.

Между страните не се спори, че договор за продажба и доставка е сключен на посочената дата и е договорено общото количество и общата дължима сума. Така на 14.06.2021г. ответникът е закупил от ищеца метални профили 5000 лм /пет хиляди линейни метра/, за които е договорена цена общо 41 666,65 лева с ДДС, за което била съставена и фактура с номер *****/14.06.2021г. – лист 4 от делото. На посочени от ищеца дати и неоспорени от ответника са превеждани частично суми, като към 22.10.2021г. /датата на последното плащане/ сборът им е 33 000 лева.

Не се спори още, че и двете дружества, регистрирани по ЗДДС, са осчетоводили цялата договорена сума надлежно в своите счетоводни регистри.

Свидетелят на ответника Д.М. – работник в дружеството по време на процесния период споделя, че е присъствал на първия разговор между управителите на двете дружества, като се уговорили за доставка на 5000 линейни метра щипки. Трябвало да ги докарат наведнъж, а

ги докарали на части, като последния път били и по-малко. Обяснили, че имали проблеми „с гърците“ и не могат да доставят точното количество. Наложило се самият свидетел да отиде и да вземе от друго място още 1000 линейни метра, за да попълни необходимото количество. Първоначалната уговорка била да се докарат наведнъж, но после от ищцовото дружество им казали, че имало забавяне от гръцка страна и не могат да ги докарат наведнъж.

Представените от ответника протоколи за доставени количества между двете дружества бяха оспорени от ищеца по съдържание.

Приложените Протоколи за извършени СМР между ответното дружество и трето за делото лице /л. 81 – 85/ нямат доказателствена стойност за предмета на доказване.

При така установените факти и на основание на закона съдът достигна до следните **правни изводи**.

При предявения иск ищецът следваше да докаже, че между страните е сключен валиден договор за търговска продажба, както и че ищецът е изпълнил точно същия. Доказа се по приетите писмени документи – фактура и неоспорените частични плащания, че продавачът по договора – ищецът, следва да е изпълнил своето задължение. Не се спори и че са правени частични плащания.

Ответникът реално формулира възражение за неточно изпълнение, което обаче не успя да докаже пълно и главно. Дадените от свидетеля – бивш служител на „Д.И.“ ЕООД – показания, са единствената индиция, като посочените обстоятелства не се кореспондират с останалите доказателства – като цяло оскъдни. Няма никаква например приложена кореспонденция, няма данни за водени други разговори извън първоначалния. Немаше и насрещна покана от страна на ответника до ищеца реално да изпълни договорните си задължения в цялост. Осчетоводяването на цялата сума има редица последици, предимно от данъчна гледна точка, но всъщност не влияе върху извода за действителност на сделката. Самото договаряне явно е било устно, но по изричната разпоредба на чл. 324, от ТЗ се счита, че сделката е била цялото количество срещу цялата сума. Няма никъде формулирани клаузи за плащане след доставка, за разсрочено такова или друга специфична клауза.

Така съдът намира иска за основателен по основание и по размер - остатъкът от неизплатената цена следва да се присъди в полза на ищеца с лихва от подаването на иска.

По разноските

Ищцовата страна формулира общо искане за присъждането им. Не представя списък по чл. 80 ГПК. Няма данни за заплатен адвокатски хонорар – и двата договора за правна помощ са без попълнено съдържание в тази част – л. 28 и л. 31 – гръб. Ето защо се следват деловодните – 679,99 лева за държавна такса.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД „Д.И.“ ЕООД с ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Л. Е.“ ООД с ЕИК ***** сумата 16 999,98 /шестнадесет хиляди деветстотин деветдесет и девет лв. и 98 стотинки/ лева ведно със законната лихва считано от 25.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Д.И.“ ЕООД с ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Л. Е.“ ООД сумата 679,99 /шестстотин седемдесет и девет лв. и 99 стотинки/ лева деловодни разноси.

Решението може да се обжалва пред СГС в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____